

Mennybe, hű micsoda dicsőség és erő volt ott! Törtétek dolgok, amik felől nem kaptam magyarázatot, és csupán bizonyos részeit láthattam a Mennynek. Számomra a legcsodálatosabb rész a kisbabák és gyermekek helye volt.

A MEG NEM SZÜLETETT KISBABÁK

Amikor Isten angyala így szólt: „Jöjj, és nézd meg!”, a kezével intett egyet, mire egy kórház képe jelent meg előttem. A szülőszobában egy várandós asszonyt láttam.

Az Úr angyala szólt hozzám: „Éppen spontán vetélése zajlik. A magzat még csak három hónapos.”

Ahogy felfogtam, mi is történik, két csodálatos angyal jelent meg az asszony ágyánál. A kezükben egy hófehér márványból és gyöngyökből készült kosárfélét tartottak. A legeslegszebb tárgy volt, amit valaha is láttam. Mindkét oldalán zárt, de középen nyitható volt.

Az angyalok Istent dicsőítették. Hallhattam őket. Amikor az asszony elvetélt, a kisbaba szelleme páraként szállt fel icipici testéből. Isten angyalai elkapták, betették a kosárba, lezárták a fedelét, és kezüket a Menny felé emelték.

Az angyalok dicséreteket kezdtek kiáltozni az Úrnak. Magasztalták és dicsőítették Őt, mint Királyok Királyát és Uraknak Urát, minden mennyei és földi dolog Teremtőjét. Így kiáltoztak: „Istené legyen a dicsőség!”

Amint elhaladtak mellettünk, újfent szóltak: „Jöjj, és nézd meg!”

A kapun keresztül ismét visszatértünk a Mennybe. Húha! Úgy tűnt, hogy ez a Menny leggyönyörűbb része! A Mennynek ezen a részén eddig még nem jártam, és ezen a kapun sem léptem be ezelőtt.

Emlékszem, hogy az angyalokkal elmentünk a Menny egy bizonyos helyére. Annak az angyalnak a társaságában voltam, aki mindaddig a kísérem volt. Annyira felemelkedtünk, hogy újra láthattam a trónszéket, és hallhattam az Istennek szóló kiáltásokat és dicséreteket. Ezúttal úgy tűnt, hogy balról közelítjük meg a trónt.

Emlékszem, ahogy ezen az úton haladtunk, és ezt gondoltam: „Ó, Istenem, milyen gyönyörűséges vagy! Milyen csodálatos vagy!” Mindent betöltött az Istennek szóló magasztalás, a dicsőség és a kiáltozás.

Tudod, a Szentírás oly sokszor említi az angyalokat. Íme néhány példa:

²⁰ *Áldjátok az Urat ő angyalai, ti hatalmas erejűek, a kik teljesítitek az ő rendeletét, hallgatván az ő rendeletének szavára.*

(Zsoltárok 103:20)

⁸ *Az Úr angyala tábort jár az őt félők körül és kiszabadítja őket.*

(Zsoltárok 34:8)

² *És ímé nagy földindulás lón; mert az Úrnak angyala leszállván a mennyből, és oda mennén, elhengeríté a követ a sír szájáról, és reá üle arra.*

³ *A tekintete pedig olyan volt, mint a villámlás, és a ruhája fehér, mint a hó.*

(Máté 28:2-3)

Jézus beszélt arról, hogy valakit az angyalok visznek:

²² *Lón pedig, hogy meghala a koldus, és viték az angyaloktól az Ábrahám kebelébe; meghala pedig a gazdag is, és eltemetteték.*

(Lukács 16:22)

ISTEN ANGYALAI

Az Úr Igéjében sok utalást találunk az angyalokra. Éppen arról elmélkedtem, hogy az Ó Igéje újra és újra milyen csodálatosan igazol dolgokat. Amikor azonban valaki kijelentést kap, az még több világosságot ad a témában.

Istentől elsősorban az álmok, látomások és ki-nyilatkoztatások területén kaptam elhívást. Az én bizonyágtételem az, hogy én csupán egy szolgálóleánya vagyok az Úrnak, és egész egyszerűen, szeretem elmondani ezt a történetet a gyerekekről.

Ó, milyen dicsőséges dolgokat láttunk, és mi-csoda dicséreteket hallottunk! A trónszéket vil-lámlás, égzengés és szivárvány vette körül. A trónt betakaró dicsőség felhőjében pedig egy Ember kép-mása látszott.

Az angyalok letették a náluk lévő kosarat a trón-székre, majd leborultak. Szárnyuk vége felfelé mu-tatott. Az egész Mennyet betöltötte a „Dicsőség!”, a „Halleluja!” és a „Dicsőség Istennek!” kiáltások hangja.

Ismét úgy tűnt, mintha egy óriási küzdőtéren lennénk. Hatalmas angyalok fújták trombitáikat, mintha valamit éppen közhírré tennének.

Istent nem láttam, de – akárcsak Mózes – lát-tam Isten alakját. Azután láttam, amint egy kéz fel-nyitja a kosár fedelét. Bizonyos vagyok abban, hogy ez Isten kezének formája volt.

Szeretteim! Bárcsak ti is láthatnátok Istennek azt az erejét és dicsőségét, amit nekem megmuta-

